HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אלמא איסור מוקדשין קדים. לומר ר"ת משום דממהלה הכל גיד א] ובקונטרס פי' לקמן דממהלה כשהגיד נוגע מינו על הכף ולא חיל על שיבא ויתקשה על הכף ותע"ג דהשתא ר"ל דאין איסור גיד חל על איסור מוקדשים על איסור מבשר מן החי חייל דלא אפשר לאיסור מוקדשים שיחול גיד ואוד דאי אפשר לאיסור גיד להיות בעצין אחר ואוד דאין איסור מבשר מן החי חל על שיולד לאחר בסוף פרקין (לקמן דף קג.) כגון שנטרפה עם יציאת רובה לאיסור טרפה ואיסור מבשר מן החי חייל בהדי הדדי:

והא מתניתין דלא כרבי יהודה דתניא נוהג בשלי ימין כו'. ה"מ למימר מדקתני נוהג בשליל ופליג ר' יהודה אלא ליתא למלתא נקט: **קדשים דאיסור כרת מי שמעת ליה.** משמע לתפילו בשלמים ולאחר זריקה דשרי לזרים אף לזרים בעי למימר דלא חייל כלל איסור גיד ושרי בתכילה תע"ג דלאחר זריקה פקע איסור קדשים מדלא משכחן דחייל אלא במזבכת ותימה כיון דהשתא ליכא איסור קדשים תע"ג דיכול לבא לידי איסור כרת כגון אם אוכלו בטומאת הגוף ממאי לא יחול איסור גיד דאין כאן איסור קדשים אל על איסור כדאמר בפרק מרובה אמין (יבמות דף נב.) לתמות משם מתלה תלי וקאי כו' וי"ל כיון דמחייב לא חייל איסור גיד דליכא איסור קדשים דיכול לבא לידי כרת על ידי פיגול ונותר ונמאי תו לא חייל איסור גיד לאחר שחיטה וזריקה דבעינן שיחול מחייב איסור גיד דומיא דיעקב שנשה לו גידו מחייב ות"ת ונימא מגו לאיסור דאוסף איסור גיד לבני נח ואפילו נאסר נמי ליטרפל וי"ל דהא דנאסר לבני נח היינו דוקא לבני יעקב דקודש מתן תורה איקרו בני נח ואפילו נאסר מחמלה לכל לומות העולם הא אמר בפ' מרובע מיתות (סנהדרין דף נט.) כל מלוה שנאמרה לבני נח ולא נשנית בסיני ליטרפל נאמרה ולא לבני נח ות"ק לאחר מתן תורה הוה להו לבני נח לכולהו לבר מיטרפל ות"ת ונימא מיגו לאיסור גיד לאיסור גיד לגבוה לאסור להעלותו לאיסור לאוסף נמי להדיוט איסור מכילה וי"ל דליכא למאן דאמר בסמוך מחוברין יעלו: **הכא** במכברת עסקינן דברחם קדוש. ובהדי הדדי קאתו ונקמ"ל דלא מבטל איסור קדשים החמור איסור גיד הקל מלחול עמו ות"ת והא איסור גיד לרבי יוחנן קדיש לאמר (לעיל דף עה.) תלת חלב מבן מעשה מי לחלבו כחלב בהמה והדר אתא לאיסור מוקדשין לאמיר וחייל עליה ות"כ לרבי יוחנן מוקדשין נוהגין בגיד מבעי ליה ונרמה לר' יוחנן לא חייל איסור גיד ואיסור חלב עד שיבא לאוץ ממעי אמו לאויר העולם וכן משמע דבסוף פירקין (לקמן דף קג.) קאמר רבי יוחנן גופיה כשנטרפה עם יציאת רובה לאיסור חלב ואיסור חלב ואיסור טרפה בהדי הדדי קאתו אלמא ליכא איסור חלב[1] במעי אמו:

פרשן ירדו רבי היא דתניא כו'. תימה אמאי מיימי ליה בגייתא קמייתא ונרמה דלרבי שמעון סבר הגי גירסא דלרבנן סברי שיש לרבות כל מה שנוכל לרבות ואפילו פרשו הש"ל דלרבנן לן למעוטי אלא פוקעים גידיה שהוא סוף העלמה ורבי סבר לרבות ומיעוטא אית לן לאוקומי בתחלת העלמה ולא נמעט כמו כן אלא דבר אחד דהיינו פרשו לאיסור אבל מחוברים לאיסורא ופרשו להיתירא יעלו ולהכי מייתי בגייתא קמייתא דגידים להיתירא נמי כשפרשו ירדו דומיא דעצמות להיתירא ועל כרחך רבי היא אלמא לא קאמר אלא מחוברים אבל פרשו לא אפילו לרבות אלא לאיסור אבל לא להיתירא ולא לאיסור מוקדשין קדים. לומר ר"ת משום דממהלה הכל גיד א] ובקונטרס פי' לקמן דממהלה כשהגיד נוגע מינו על הכף ולא חיל על שיבא ויתקשה על הכף ותע"ג דהשתא ר"ל דאין איסור מוקדשין קדים אתי איסור גיד וחייל שכן איסורו נוהג בבני נח: ופליג עליה בחדא דהוא סבר אינו נוהג אלא בירך של ימין ותנא דידן סבר בין בימין בין בשמאל: אימור דשמעת ליה לר' יהודה בטמאה בו'. כלומר דהוא אמר במתני' איסור גיד נוהג בטמאה דאיסור גיד חל על איסור טומאה דאיסור לאו. כלומר טומאה איסור לאו הוא ואיסור קל הוא לפי' איסור גיד חל עליה. בקדשים דאיסור כרת מי שמעת ליה דאיסור גיד חל על איסור קדשים דחמור: אלא הבמ"ע במבכרת. כלומר דאינו קדוש אלא בצאתו מן הרחם הרחם דבצאתו מן הרחם יש עליו גיד ובהדדי קאתין: ואיבעית אימא לעולם בולדות קדשים. כלומר ואי פרכת והא לא אתי איסור גיד וחייל אאיסור קדשים קסבר ולדות קדשים בהווייתן [הן] קדושים ולא במעי אמן אלא בשעת הווייתו לעולם שהוא בשעת לידתו דגיד וקדושה בהדי הדדי קאתו: לא שנו אלא קדשים הנאכלין דגיד נשה נוהג בהן אבל קדשים שאין נאכלין כגון עולה אין גיד הנשה נוהג בהן: כאן להלקות כו'. כלומר מה דאמרי' אין גיד הנשה נוהג בהן להלקותו מי שאוכלו דכיון שאין ראוי לאכילה אין חייב מלקות אבל איסורא עבד אבל להעלותו ע"ג המזבח להקטירו גיד הנשה נוהג בהן דאין מקטירין אותו: רב נחמן בר יצחק אמר להעלותו פליגי. כלומר אפי' להעלותו פליגי דמאן דאמר אין גיד הנשה נוהג בהן מעלין אותו להקטיר: יכול אפי' פירשו. כלומר יכול אפי' ניטלו מן הבשר: ת"ל ועשית עולותיך הבשר והדם. כלומר הבשר אין אבל גידים ועצמות לא: הא מה אני מקיים ועשית עולותיך וגו' בפוקעין. כלומר לאברים ופדרים שנתעכלו מע"ג המזבח דאותן אתה מחזיר אבל עיכולי גידים ועצמות אי אתה מחזיר:

אלמא איסור מוקדשין קדים אע"ג דאיסור מוקדשין קדים אתי איסור גיד חייל עלייהו [ז] שכן איסורו נוהג בבני נח מאן שמעת ליה האי סברא ר' יהודה והא מתניתין דלא כרבי יהודה דקתני נוהג בבהמה ובחיה בירך של ימין ובירך של שמאל האי תנא סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא אימר דשמעת ליה לרבי יהודה בטמאה דאיסור לאו קדשים דאיסור כרת מי שמעת ליה אלא הכא במכברת עסקינן דברחם קדוש ואי בעית אימא [ח] ולדות קדשים בהווייתן הן קדושים אמר רבי חייא בר יוסף לא שנו אלא קדשים הנאכלין אבל קדשים שאינן נאכלין אין איסור גיד נוהג בהן ורבי יוחנן אמר [ט] אחד קדשים הנאכלין ואחד קדשים שאין נאכלין איסור גיד נוהג בהן אמר רב פפא ולא פליגי כאן להלקותו כאן להעלותו איכא דאמרי אמר רב פפא ולא פליגי כאן לחלצו וכאן להעלותו רב נחמן בר יצחק אמר להעלותו פליגי [י] דתניא [1] והקטיר הכהן את הכל המזבחה [2] לרבות העצמות והגידין והקרנים והטלפים יכול אפילו פרשו ת"ל [2] ועשית עולותיך הבשר והדם אי בשר ודם יכול יחלוץ גידים ועצמות ויעלה בשר לגבי מזבח ת"ל [1] והקטיר הכהן את הכל המזבחה הא כיצד מחוברין יעלו פרשו אפילו בראשו של מזבח ירדו [ז] ומאן תנא דשמעת ליה דאמר פרשו ירדו רבי היא דתניא והקטיר הכהן את הכל לרבות העצמות והגידים והקרנים והטלפים ואפילו פרשו והא מה אני מקיים ועשית עולותיך הבשר והדם בפוקעין הא כיצד [3] עיכולי בשר אתה מחזיר ואי אתה מחזיר עיכולי גידים ועצמות רבי אומר כתוב אחד אומר והקטיר הכהן את הכל ריבה וכתוב אחד אומר ועשית עולותיך הבשר והדם מיעט הא כיצד מחוברין יעלו פרשו אפילו בראשו של מזבח ירדו ורבנן מחוברין לא איצטריך קרא לרבויי מידי דהוה אראשה של איצטריך קרא לפרשו ורבי מחוברין דהיתירא לא

אלמא איסור מוקדשין קדים. לומר ר"ת משום דממהלה הכל גיד א] ובקונטרס פי' לקמן דממהלה כשהגיד נוגע מינו על הכף ולא חיל על שיבא ויתקשה על הכף ותע"ג דהשתא ר"ל דאין